

Poojasanaye (පූජාසනයේ) – Lyrics

රෝස මලකින් එහා ලස්සන දකින්න මා
ආස කෙරුවේ එදා නෑ ඔය රුවෙන් විනා
නිහඬව හිනා වෙලා අත්සතු මලක් වෙලා
පූජ වෙනවද සදා පෝරුවක හෙට ඔයා

ඉතිහාසයක් ලියවෙයි කතාවට කෝටියක් වටිනා
අවසානයක් නැතිවෙයි අනාගත කාලයක් දකිනා
මගෙ පූජාසනයේ මා නියාගෙන කෙරු වන්දනා
ඔය ආදරයට අයිති කරුවන් බොහොමයක් වුනා

දෙගුරුන්ගේ ඇස් පිහාටු තුල නියලා ගෝක කදුලු
අපගේ උතුම් ආදරයට ආශිර්වාද නොපතමු
සමනලියේ මං තනාපු සිටු මැදුරේ සියලු දොරටු
ඔබගේ අහිංසක දෑසට විවරයි ආත්මයෙන් මතු

ඉතිහාසයක් ලියවෙයි කතාවට කෝටියක් වටිනා
අවසානයක් නැතිවෙයි අනාගත කාලයක් දකිනා
මගෙ පූජාසනයේ මා නියාගෙන කෙරු වන්දනා
ඔය ආදරයට අයිති කරුවන් බොහොමයක් වුනා

පුර පසලොස්වකදි හමුවූ සිනහුවක් නිහඬ සොදුරු
එක කාලයක් තිබුනා මට විතරක් ආදරේ කෙරු
සම්මතයෙන් පිට නොයාපු එම ප්‍රේමේ මතක කුරිරු
අද වේදනාවක් හිත පිළිසිදගත් මහා බියකරු

ඉතිහාසයක් ලියවෙයි කතාවට කෝටියක් වටිනා
අවසානයක් නැතිවෙයි අනාගත කාලයක් දකිනා
මගෙ පූජාසනයේ මා නියාගෙන කෙරු වන්දනා
ඔය ආදරයට අයිති කරුවන් බොහොමයක් වුනා